

Sygn. akt II UO 2/10

POSTANOWIENIE

Dnia 8 października 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Halina Kiriło (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Zbigniew Myszka

SSN Małgorzata Wrębiakowska-Marzec

w sprawie z wniosku C. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych

o przeliczenie świadczenia,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 8 października 2010 r.,

wniosku C. B. o wyłączenie sędziów Sądu Apelacyjnego w [...]

oddala wniosek.

UZASADNIENIE

W sprawie toczącej się przed Sądem Okręgowym w G. na skutek odwołania ubezpieczonej C. B. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 4 marca 2010 r. wniosła o wyłączenie wszystkich sędziów Sądu Okręgowego i Sądu Apelacyjnego w [...] od rozpoznania sprawy. Za podstawę prawną swego żądania wskazała przepisy art. 48§1 i art. 49 k.p.c. oraz wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 24 czerwca 2008r., P 8/07. W uzasadnieniu wniosku podała, że sędzia Sądu Apelacyjnego P. C. był uprzednio sędzią Sądu Okręgowego w S., a jeden z jego synów jest Prezesem Sądu Rejonowego w S. i równocześnie sędzią Sądu Okręgowego, zaś drugi syn jest komornikiem w S. Opisane więzi rodzinne

wykluczają bezstronność wszystkich sędziów, gdyż są oni kolegami rodziny C. i działają na rzecz mafii spółdzielczej S. oraz szkodę wnioskodawczyni.

Sędziowie Sądu Apelacyjnego w [...] złożyli indywidualne oświadczenia, iż nie pozostają z żadną ze stron w takim stosunku prawnym lub osobistym, który mógłby poddawać w wątpliwość ich bezstronność.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek o wyłączenie wszystkich sędziów Sądu Apelacyjnego w [...] nie zasługuje na uwzględnienie

Zgodnie z art. 45 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej strona ma prawo do rozpoznania jej sprawy przez niezależny, bezstronny i niezawisły sąd. W powołanym przez wnioskodawczynię wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 24 czerwca 2008 r., P 8/07 (OTK-A 2008 nr 5, poz. 84) podkreślono znaczenie bezstronności i niezawisłości sądu w odbiorze społecznym. Umocnieniu tej bezstronności i niezawisłości sądów w ocenie społecznej służy zaś instytucja wyłączenia sędziego z mocy ustawy (art. 48 k.p.c.) albo na żądanie sędziego lub na wniosek strony (art. 49 k.p.c.). Reguły wyłączenia sędziego pozwalają na budowanie zaufania do wymiaru sprawiedliwości.

W niniejszym przypadku nie zachodzą przesłanki wyłączenia sędziów Sądu Apelacyjnego z mocy art. 48 § 1 pkt 1 k.p.c., skoro sędziowie ci nie są stronami w sprawie z odwołania ubezpieczonej od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, ani nie pozostają z żadną ze stron w takim stosunku prawnym, że wynik sprawy oddziaływałby na ich prawa lub obowiązki.

Z kolei zgodnie z aktualnym brzmieniem art. 49 k.p.c., niezależnie od przyczyn wymienionych w art. 48, sąd wyłącza sędziego na jego żądanie lub na wniosek strony, jeżeli istnieją okoliczności tego rodzaju, że mogłyby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności sędziego w danej sprawie. Wyłączenie sędziego na wniosek następuje zatem w przypadku wystąpienia okoliczności (zarówno wewnętrznych, jak i zewnętrznych), które w sytuacji konkretnego sędziego mogą

budzić uzasadnione wątpliwości co do wydania przez niego w danej sprawie orzeczenia opartego na w pełni zobiektyzowanych przesłankach.

Oświadczeniom sędziów Sądu Apelacyjnego w [...] o niewystępowaniu tego rodzaju okoliczności, mogących wywołać wątpliwości co do ich bezstronności w niniejszej sprawie, wnioskodawczyni nie przeciwstawiła żadnych racjonalnych argumentów uzasadniających jej obawy w tym zakresie. Nie zachodzi bowiem zależność między wcześniejszymi sprawami cywilnymi czy egzekucyjnymi z udziałem wnioskodawczyni a obecnie rozpoznawaną sprawą z ubezpieczeń społecznych. Odwołująca się nie wskazała nawet, by którykolwiek sędzia tego Sądu rozpoznawał uprzednio jej sprawy, a tym bardziej by dopuścił się konkretnych nadużyć w sposobie prowadzenia postępowania. Samo zaś niezadowolenie z rozstrzygnięcia wcześniejszych sporów nie uzasadnia jeszcze zarzutu stronniczości wszystkich sędziów i wyłączenia ich z mocy art. 49 k.p.c.

Mając powyższe na uwadze, z mocy art. 52 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.